

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 1T/82/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412010250
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef XXXŠkvára
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2012:4412010250.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Škvárom v trestnej veci obžalovaného M. D. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 odsek 3 písmena b, Trestného zákona, na základe obžaloby prokurátora, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 17.9.2012 takto

rozhodol:

Obžalovaný

M. D., nar. XX.X.XXXX v T. F., trvale bytom Z.
č. XXX okres T. F., prechodne bytom B. -
R., Z. XXXX/X, adresa na doručovanie
písomností - ul. gen. C. č. XX, B.

je vinný, že

hoci mu z ustanovenia § 62 Zákona o rodine číslo 36/2005 Z.z. vyplýva povinnosť vyživovať svoje maloleté deti M. I. nar. XX.X.XXXX a C. I. nar. X.XX.XXXX a podľa rozsudkov Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 8Nc 469/95 zo dňa 31.3.1995 a 7Nc 594/98-10, zo dňa 15.5.1998 bol povinný prispievať na každé dieťa mesačne sumou 500,- Sk vždy
1T 82/2012

do 15. dňa toho - ktorého mesiaca vopred k rukám matky C. I., bytom T. F., T. 2, ktoré rozsudky boli zmenené rozsudkom B. súdu Nové Zámky sp. zn. 11P 222/2008-13 zo dňa 12.9.2008 v časti o výživnom tak, že výživné na maloleté deti sa zvyšuje zo sumy 500,- Sk na 800,- Sk (26,56 eur) mesačne, vyživovaciu povinnosť si neplní pravidelne mesačne, pretože nebol v pracovnom pomere a nebol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Nových Zámkoch a tiež v Ostrave, zdržiava sa v Českej republike, čím za obdobie od 11.3.2010 do 31.1.2012 a od 2.5.2012 do 17.9.2012 vznikol na výživnom dlh v sume 1.422,34 eur napriek tomu,

že trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T 22/10 zo dňa 12.2.2010 bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 odsek 3 písmena b, Trestného zákona a odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní jeden rok a podľa § 49 odsek 1 písmena a, Trestného zákona a § 50 odsek 1 Trestného zákona súd výkon trestu podmienčne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní dva roky a podľa § 50 odsek 2 Trestného zákona je odsúdený povinný uhradiť dlžné výživné počas skúšobnej doby

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplní zákonnú povinnosť vyživovať iného a spáchal čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený

Tým s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 odsek 3 písmena b, Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmena b, Trestného zákona a aj podľa odseku 3 písmena c, Trestného zákona

1T 82/2012

Z a t o m u súd ukladá

Podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, Trestného zákona, pri neexistencii okolnosti poľahčujúcej ani príťažujúcej v zmysle § 36 resp. § 37 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov, ktorý vykoná podľa § 48 odsek 2 písmena a, Trestného zákona v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalobou prokurátora bolo obžalovanému M. D. kladené za vinu, že hoci mu z ustanovenia § 62 Zákona o rodine číslo 36/2005 Z.z. vyplýva povinnosť vyživovať svoje maloleté deti M. I. T.. XX.X.XXXX a C. I. T.. X.XX.XXXX a podľa rozsudkov Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 8Nc 469/95 zo dňa 31.3.1995 a 7Nc 594/98-10, zo dňa 15.5.1998 bol povinný prispievať na každé dieťa mesačne sumou 16,60 eur vždy do 15. dňa toho - ktorého mesiaca vopred k rukám matky C. I., H. T. F., T. X, ktoré rozsudky boli zmenené rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 11P 222/2008-13 zo dňa 12.9.2008 v časti o výživnom tak, že výživné na maloleté deti sa zvyšuje zo sumy 16,60 eur na 26,56 eur mesačne, vyživovaciu povinnosť si neplní pravidelne mesačne, pretože nebol v pracovnom pomere a nebol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Nových Zámkach a tiež v Ostrave, zdržiava sa v Českej republiky, čím za obdobie od 11.3.2010 do 31.1.2012 vznikol na výživnom dlh v sume 1.221,53 eur z ktorého uhradil 64,79 eur a na výživnom dlhuje 1.156,74 eur napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T 22/10 zo dňa 12.2.2010 bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 odsek 3 písmena b, Trestného zákona a odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní jeden rok a podľa § 49 odsek 1 písmena a, Trestného zákona a § 50 odsek 1 Trestného zákona súd výkon trestu podmienenečne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní dva roky a podľa § 50 odsek 2 Trestného zákona je odsúdený povinný uhradiť dlžné výživné počas skúšobnej doby.

Na základe obžaloby súd vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného, ktorý sa na hlavné pojednávanie napriek riadnemu a včasnému predvolaniu bez ospravedlnenia nedostavil a na možnosť vykonania hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti bol upozornený. Pokiaľ bolo súdu pred hlavným pojednávaním bez ďalšieho vysvetlenia dourčené hlásenie o dočasnej práceneschopnosti vystavené 30. júna 2012, súd toto aj vzhľadom na dátum, kedy bolo vystavené nepovažoval za ospravedlnenie, pretože neobsahovalo žiadosť o odročenie hlavného pojednávania ani vyjadrenie lekára, že zdravotný stav obžalovaného nedovoľuje mu sa zúčastniť hlavného pojednávania (na čo bol tiež v predvolaní upozornený).

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania, výsluchom svedkyne C.X. I. a prečítaním spisového materiálu.

Z rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 11P 222/2008 z 12.8.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť 3.10.2008 je preukazované, že obžalovaný bol zaviazaný prispievať na výživu svojich synov C. I. T.. X.XX.XXXX a M. I.Y. T.. XX.X.XXXX, ktorí boli zverení do výchovy a opatery matky C. I. sumou 800,- Sk t.j. v súčasnosti 26,56 eur k rukám matky dieťaťa mesačne na každého z nich (jednalo sa o schválenie dohody rodičov).

Súd mal ďalej preukázané, že obžalovaný si v minulosti túto vyživovaciu povinnosť neplnil, za čo bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T 22/2010, ktorý bol vydaný 12.2.2010 a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.3. 2010. Bol mu uložený trest odňatia slobody za úmyselný prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 odsek 3 písmena b, Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo

výmere 1 rok, výkon ktorého bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 2 roky s podmienkou uhradiť počas skúšobnej doby zaostalé výživné (863,21 eur).

Obžalovaný v prípravnom konaní tvrdil, že v roku 2010 bol evidovaný v Ostrave ako uchádzač o zamestnanie a keď odmietol ponúkanú prácu bol z evidencii vyradený a neboli mu vyplácané ani sociálne dávky. Prostriedky na obživu si zadovažoval príležitostnými prácami. Tvrdil, že veľakrát poslal cez Úrad pre medzinárodnoprávnu ochranu detí čiastky po 100,- Kč, ale vedel predložiť potvrdenie iba o jednej tejto úhrade. Poukazoval na to, že má vyživovaciu povinnosť na dve ďalšie deti vo výške 300,- Kč.

Svedkyňa C. I. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že obžalovaný od roku 2008, okrem sumy 64,79 eur, neuhradil na synov C. a M. žiadne ďalšie výživné. Tiež vypovedala, že obžalovaný sľuboval dlh na výživnom uhradiť ale neuhradil nič a o svojich synov nemá absolútne žiadny záujem.

Z oboznámených dôkazov založených v spisovom materiáli je preukazované, že obžalovaný bol od 13.2.2012 evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na príslušnom Úrade práce v ČR. Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 7P 194/2012 vyplýva, že obžalovaný žiada súd o splátkový kalendár na úhradu dlžného výživného, ktoré uvádza vo výške 900,- eur s odôvodnením, že od 2.5.2010 je zamestnaný. Navrhuje splácať dlh na výživnom 200,- Kč mesačne.

Na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky v obvode ktorého má obžalovaný trvalé bydlisko, bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie naposledy v roku 1997. V Sociálnej poisťovni od 1.1.2010 nie je obžalovaný evidovaný ako zamestnanec žiadneho zamestnávateľa. Obžalovaný je štátny príslušník Slovenskej republiky.

Maloletý C. I. je žiakom základnej školy a M. I. je žiakom Strednej odbornej školy Nové Zámky.

Podľa potvrdenia banky podal obžalovaný na účet Úradu pre medzinárodnú ochranu detí dňa 11.8.2011 sumu 100,- Kč čo sa odzrkadľuje vo výpise, z účtu C. I. ako suma 4, eur. Podľa vyjadrenia C. I.Y. a výpisu z jej účtu obžalovaný jej zaslal a jej bola na jej účet pripísaná 26.11.2010 suma 7,69 eur ako výživné. Potvrďovala tiež, že obžalovaný jej uhradil na výživné synov v júli 2010 sumu 26,91 eur a v marci 2011 sumu 26,19 eur. Uvedené úhrady spolu predstavujú sumu 64,79 eur.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že obžalovaný od právoplatnosti predchádzajúceho odsúdenia za prečin zanedbania povinnej výživy vo veci tunajšieho súdu sp. zn. 3T 22/10 do 31.1.2012 mal na výživnom na synov C. a M. uhradiť 1.221,53 eur z ktorej sumy uhradil iba 64,79 eur a tak do 31.1.2012 dlhoval zavinene, pretože nepracoval ani nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, sumu 1.156,74 eur.

Vo februári 2012 sa obžalovaný zaevidoval ako uchádzač o zamestnanie, ale od 2.5.2012 ako sám v návrhu vo veci sp. z n. 7P 194/12 uvádza, začal pracovať. Súd obdobie jeho evidencie uchádzača o zamestnanie neposudzuje ako úmysel v tomto období nepracovať a neplniť si vyživovaciu povinnosť. Pretože súd pri prečine zanedbania povinnej výživy je povinný skúmať stav do vyhlásenia rozsudku, zistil, že obžalovaný v období od 2.5.2012 do 17.9.2012 t.j. do vyhlásenia tohto rozsudku si naďalej neplnil vyživovaciu povinnosť a preto v tomto smere upravil skutok obžaloby s poukazom na to, že aj keď obžalovaný bol práceneschopný, ako zamestnanec dostával nemocenské dávky, čo je jeho príjem, z ktorého mohol hoc čiastočne súdom stanovené výživné uhrádzať. Za mesiace máj, jún, júl, august a september zavinene dlhuje na výživnom sumu 265,60 eur.

Prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nebanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať iného. Ak takéhoto konania sa páchatel dopúšťa závažnejším spôsobom konania respektíve hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený, posudzuje sa takéto jeho konanie podľa odsek 3 písmena b, resp. c, § 207 Trestného zákona.

Za závažnejší spôsob konania podľa § 138 písmena b, Trestného zákona sa považuje páchanie trestného činu (prečinu) po dlhší čas. Obžalovaný po vyše 24 mesiacov si úmyselne vyživovaciu povinnosť neplnil a túto dobu trvania protiprávneho stavu treba považovať za dlhší čas.

Obžalovaný sa na Slovensku nezdržiava, v Českej republike mení miesta bydliska a preto o osobe obžalovaného neboli zistené žiadne skutočnosti okrem toho, že má sklony páchať úmyselné protispoločenské konanie. V súčasnosti v Českej republike mu plyní skúšobná doba podmieneného odsúdenia za vydieranie, znásilnenie, týranie a ublíženia na zdraví. Súd túto skutočnosť berie do úvahy pri hodnotení osoby obžalovaného, nie ako priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písmena m, Trestného zákona, pretože príslušné Slovenské orgány nerozhodovali o uznaní uvedeného odsúdenia na Slovensku. Ani odsúdenie Okresným súdom Nové Zámky sp. zn. 3T 22/10 súd nekvalifikoval ako okolnosť priťažujúcu v zmysle § 37 písmena m, Trestného zákona, pretože táto okolnosť je znakom kvalifikácie skutkovej podstaty skutku obžalovaného (písmena c, odsek 3 § 207 Trestného zákona). Súd u obžalovaného nezistil žiadne poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti v zmysle § 36 resp. 37 Trestného zákona.

Súd pri rozhodovaní o treste vychádzal zo všetkých horeuvedených skutočností, vychádzal z ustanovenia § 34 odsek 4 Trestného zákona, keď prihliadal najmä na spôsob spáchania skutku, dobu jeho trvania, výšku dlhu na výživnom, na zavinenie a pohnútku, pomery obžalovaného a možnosť jeho nápravy.

V rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby jeden až päť rokov odňatia slobody, súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov, ktorý považuje za odpovedajúci horeuvedeným kritériám § 34 odsek 4 Trestného zákona, ako aj ustanoveniu § 49 odsek 2 Trestného zákona.

Súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálny stupňom stráženia, pretože predchádzajúce odsúdenia, ktorými mu bol ukladaný nepodmienečný trest odňatia slobody a ktoré tresty vykonal má zahladené a preto sa na neho hľadí, akoby doteraz vo výkone trestu odňatia slobody nebol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku, oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť, ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.